

**การพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**

**Development of Tales Accompanied Book to the Moral Honesty
for Student Prathom Suksa 1 at Ban Nonkung School,
Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1**

ผู้วิจัย นายณรงค์ฤทธิ์ เรืองบุญ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ (1) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สำราญ กำจัดภัย (2) ดร.พจมาน ชำนาญกิจ

**Researcher : Mr. Narongrit Ruangboon; Thesis Advisors : (1) Asst. Prof. Dr. Sumran Gumjudpai
(2) Dr. Potchaman Chumnankit**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายของของวิจัย เพื่อ 1) พัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง อำเภอโพนนาแก้วสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เรื่อง 2) แบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 30 ข้อ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 เล่ม จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) ชนิดไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเท่ากับ 89.56/82.68 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80
2. คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

ABSTRACT

The purpose of this research were: 1) to develop the moral tale books to enhance honest behavior for Prathom Suksa 1 students at Bannokung School under the office of Sakon Nakhon Educational Service Area 1. to meet the criteria of 80/80, and 2) to compare the honest behavior students between before and after learning through the developed Moral Tale Books, and 3) to study students' satisfaction of learning through the developed Moral Tale Books. The sampling group was 21 Prathom Suksa 1 students, selected by purposive sampling technique, in the first semester of academic year 2009 at Bannokung, Phonnakaew District, Sakon Nakhon Province.

The instruments employed in this research consisted of: 1) The 5 Moral Tale Books, 2) a students' honest behavior test (30 items), and 3) a satisfaction questionnaire of the Moral Tale Books (10 items). The data were analysed by mean, percentage, standard deviation, and t-test (Dependent Samples).

The results of this research revealed that:

1. The efficiency of the developed Moral Tale Books was 89.56/82.68, which was higher than the set criteria of 80/80.
2. The students' honest behavior after learning through the developed Moral Tale Books was higher than before learning at the .01 level of significance.
3. The students' satisfaction of the developed Moral Tale Books was at the very high level.

ภูมิหลัง

สังคมไทยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ผู้คนในสังคมมีการเบี่ยงเบนความสัมพันธ์ไปจากเดิม และสถาบันทางสังคมก็ทำหน้าที่ไม่ครบสมบูรณ์ สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานที่ทำให้เกิดปัญหาสังคม (มติน, 2545, หน้า 23) รัฐบาลในยุคนี้ได้เห็นความสำคัญของการเสริมสร้างจิตสำนึกคุณธรรมให้แก่เยาวชนมากขึ้นและพยายามหาทางป้องกันปัญหาทางคุณธรรมที่มักเกิดขึ้นในบุคคลตั้งแต่เด็ก ดังที่ปรากฏในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

แห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พุทธศักราช 2550-2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้ อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและ

สังคมแห่งชาติ, 2549, หน้า 23) อีกทั้งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ได้กำหนดแนวทางการจัด การศึกษา โดยยึดหลักผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถ พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยจัดเนื้อหา สารและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความ ถนัดของผู้เรียน คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ผึก ทักษะกระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ประกอบกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคมและ เทคโนโลยี ก่อให้เกิดทั้งผลดีและผลเสียต่อการดำเนินชีวิต ในปัจจุบันของบุคคลทำให้เกิดความยุ่งยากซับซ้อนมาก ยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตให้ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณค่า มีศักดิ์ศรี มีความสุขบนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียงและยั่งยืน (กรมวิชาการ, 2546, หน้า 44) ซึ่งแนวทางดังกล่าว สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการ พัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่ง ส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทยให้มีทักษะการ คิดวิเคราะห์และคิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่าง สันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 32)

นอกจากนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลัง ของชาติให้มนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดหลักในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะ พื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็น สำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และ พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ การพัฒนาที่สำคัญ คือ การพัฒนาที่สมดุลอย่างเป็นองค์รวมทุกด้านเพื่อความเป็น มนุษย์ที่สมบูรณ์ มีพื้นฐานทางจริยศาสตร์ ความเป็นคนดี ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ผู้เรียนทุกคนใน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องสร้างองค์ความรู้ ทักษะ หรือกระบวนการเรียนรู้ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

จึงจำเป็นต้องเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ คือ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศ และกิจกรรมพัฒนา ผู้เรียน ซึ่งเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ ทักษะและเจตคติ ที่เกิดจากการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และ ประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่กำหนดคุณภาพผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานไว้ 2 ส่วน เพื่อให้เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ 8 ประการ ได้แก่ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ อยู่อย่าง พอเพียง มุ่งมั่นในการทำงานรักความเป็นไทย และมี จิตสาธารณะ

ดังนั้น กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จึงเป็นส่วนหนึ่งของ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้นำองค์ความรู้ทักษะการเรียนรู้และ ประสบการณ์ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรมพัฒนาตนเอง เพื่อเป็นคนดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีวินัย และมีจิตสำนึก สาธารณะที่ดีงาม เป็นคนมีปัญญาในการใช้ทักษะชีวิต การคิด การสื่อสาร การแก้ปัญหา และการใช้เทคโนโลยี และเป็นคนมีความสุขในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียง โดยอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างสร้างสรรค์ และ พนม พงษ์ไพบูลย์ (2543, หน้า 25) กล่าวว่า การสร้าง คุณธรรมก็คือ การสร้างให้คนเป็นคนดีนั่นเอง ต้องถือว่ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอบรมหรือเป็นส่วนหนึ่งของการ เรียนรู้คุณธรรม ความเป็นคนดีเป็นคุณลักษณะทางจิตใจ ที่แสดงออกผ่านการประพฤติปฏิบัติพฤติกรรมที่สำคัญ เช่น ความเป็นคนรู้จักหน้าที่รับผิดชอบตนเองหรือผู้อื่น ความเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต รู้จักเสียสละ อดทน ช่วยเหลือ ผู้อื่น เป็นต้น นอกจากนี้การใช้กิจกรรมเหล่านี้ทางจะเป็น ทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาคุณลักษณะทางคุณธรรมสำหรับ เด็ก เพราะนิทานเป็นเรื่องของจินตนาการที่ให้ความบันเทิง

เต็มเปี่ยมไปด้วยความสนุกสนานโลกของเด็กเป็นโลกสดใส ด้วยวัยที่มีจินตนาการบริสุทธิ์ พวกเขามีความใฝ่ฝันละเอียดอ่อน ละเมียดละไม ฝันให้สัตว์พูดได้ ต้นไม้พูดได้ เพื่อสื่อเรื่องราวของกันและกัน ซึ่งเป็นโลกอีกโลกหนึ่งที่สร้างความรู้สึกอบอุ่น ให้กับช่วงชีวิตของเขา ความสนุกสนานมีแง่คิดของนิทานแต่ละเรื่องจะช่วยหล่อหลอมความคิดที่ตรงตาม ความเป็นคนดี รู้จักเสียสละ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความกตัญญูและอีกมากมายต่อชีวิตที่กำลังเติบโต (ศรี เกศมณี, 2535, หน้า 3) ดังนั้นนิทาน คือโลกของภาษา ภาพและตัวหนังสือที่ปรากฏบนหนังสือ นิทาน คือโลกของภาษา นิทานควรเป็นหนังสือสำหรับเด็กใช้ภาษาที่ดี เวลาเล่า ความรู้สึกของผู้เล่าจะผ่านไปสู่นักเรียนด้วย ถ้าผู้เล่านิทานรู้สึกตื่นเต้น นักเรียนก็จะรู้สึกตื่นเต้นไปด้วย ความรู้สึกร่วมกันระหว่างการเล่านิทานจึงเปรียบเสมือนสายใยผูกพันระหว่างครูและนักเรียน การเล่านิทานแม้เพียง 5-10 นาทีต่อเล่ม แต่ผลที่มีต่อนักเรียนและความสุขในห้องเรียนนั้นมหาศาล จะได้รับการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด สร้างจินตนาการแก่เด็กฝึกสมาธิให้เด็กรู้จักสำรวจให้จดจ่ออยู่กับเรื่องที่ฟัง ซึ่งเป็นพื้นฐานการเตรียมความพร้อม ด้านการอ่านหนังสือ และปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้แก่เด็กไปพร้อมกัน (บวรงามศิริอุดม, 2551, หน้า 11) ด้วยเหตุผลดังที่ ดวงเดือนแจ่มสว่าง (2542, หน้า 15-20) กล่าวว่าในเด็กเล็กๆ ครูสามารถใช้นิทานแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ได้เป็นอย่างดี โดยหยิบยกพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งครูได้สังเกตเห็นในห้องเรียนในสนามกลางแจ้งในการเล่นของเล่นตามมุมต่างๆ ในการตรวจสุขภาพตอนเช้าและในกิจกรรมประจำวันต่างๆ เช่น เล่นของเล่นแล้วไม่เก็บเข้าที่ พูดจาหยาบค้าย ทิ้งขยะไม่เป็นที่ ไม่ยอมแบ่งปันของเล่นให้เพื่อน รังแกเพื่อนรังแกสัตว์ รับประทานอาหารที่ไม่มีประโยชน์ การไม่ชอบอาบน้ำแปรงฟัน ฯลฯ นำมาผูกขึ้นเป็นนิทานโดยไม่เอ่ยชื่อว่าเป็นพฤติกรรมของเด็กคนใดมาเล่าให้ฟังในชั้นเรียน พฤติกรรมใดที่พบว่ามีการทำผิดกันมากก็ ครูก็ควรจะนำนิทานที่เกี่ยวกับพฤติกรรมนั้นมาเล่าให้ฟังเสมอๆ โดยเน้นให้เห็นถึงผลไม่ดีที่ตัวเองของเรื่องได้รับเมื่อตัวเองเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ไม่กระทำให้สิ่งที่ไม่ดีก็ได้รับรางวัลหรือสิ่งที่ดีตอบสนอง เป็นต้น

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นวัยที่อยู่ในช่วงรอยต่อระหว่างปฐมวัยกับช่วงประถมศึกษา เป็นวัยที่เริ่มเรียนรู้และยอมรับในเรื่องคุณธรรมตามทฤษฎีพัฒนาทางจริยธรรม ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) และเป็นวัยที่เหมาะสมต่อการพัฒนาคุณธรรมและจริยธรรมเป็นอย่างดี เนื่องจากเป็นวัยที่ชอบการเลียนแบบและพร้อมจะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเด็กในวัยนี้ถ้าได้รับการปลูกฝังจริยธรรมและจิตพิสัยที่ดี คือ มีองค์ประกอบหลักด้านความมีวินัยและความรับผิดชอบ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานในการวางรากฐานปลูกฝังจิตสำนึกให้เกิดคุณธรรมและมีระเบียบวินัยเพื่อที่จะเป็นผู้ใหญ่ที่ดีของชาติต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 8)

โรงเรียนบ้านโนนกง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นโรงเรียนที่ตั้งอยู่พื้นที่อำเภอโพนนาแก้ว จังหวัดสกลนคร เห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมให้มากที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้วิจัยเห็นความสำคัญในการส่งเสริมคุณธรรมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้นิทานเพราะนิทานเป็นสิ่งที่ให้ความสนุกสนานเป็นที่ชื่นชอบของเด็กและผู้ใหญ่ เมื่อเด็กได้ฟังนิทานทำให้เกิดการเรียนรู้นิทานสำหรับเด็กที่มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ดีงาม (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2541, หน้า 137) โดยเฉพาะคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์เป็นลักษณะที่สำคัญของบุคคลที่ควรพึงมีไว้เป็นสมบัติตน ผู้วิจัยจึงพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

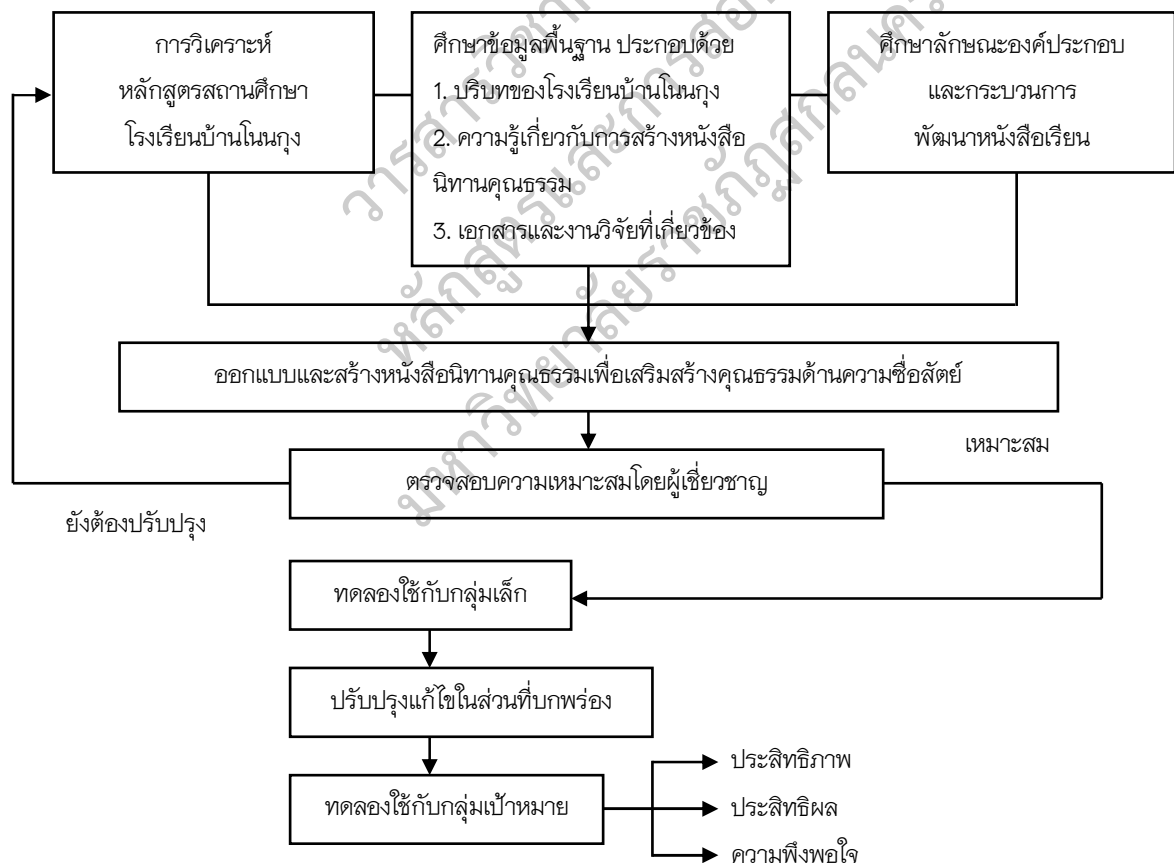
1. เพื่อพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทาน

คุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดจากการวิเคราะห์หลักสูตร ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ศึกษาลักษณะองค์ประกอบ และกระบวนการพัฒนาหนังสือนิทานคุณธรรม การออกแบบและสร้างหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 5 เรื่อง

ภาพประกอบ กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง อำเภอโพธิ์นาแกว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านโนนกง อำเภอโพธิ์นาแกว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 21 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่องที่ 1 สิงแสนชนด้านความซื่อสัตย์ต่อตนเอง (ยอมรับผิดจากการกระทำของตน) เรื่องที่ 2 ลูกบอลหายไปไหน ด้านความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น (ไม่พูดโกหก) เรื่องที่ 3 กระเป๋าหนังสือของแม่ ด้านความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น (ไม่ถือเอาของผู้อื่นเป็นของตน) เรื่องที่ 4 ปีศาจดำ ด้านความซื่อสัตย์ต่อสังคม (ไม่ละทิ้งหน้าที่) เรื่องที่ 5 เด็กดีของครู ด้านความซื่อสัตย์ต่อสังคม (การปฏิบัติตามข้อตกลง)

2.2 แบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ จำนวน 30 ข้อ

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ ทั้ง 5 เล่ม จำนวน 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองเพื่อนำไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานได้ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบให้คะแนนการทำแบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. ตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามความพึงพอใจ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

1. หาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมจากการทำแบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ หลังการทดลองเสร็จสิ้น เพื่อหาประสิทธิภาพโดยรวมของหนังสือนิทานคุณธรรม ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ที่ตั้งไว้ โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และร้อยละ

2. เปรียบเทียบคะแนนคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test dependent

3. หาค่าความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) เป็นการเทียบความถี่หรือจำนวนที่ต้องการ คะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐาน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การหาค่าความเที่ยงตรง (IOC) หาค่าความยากง่ายของแบบทดสอบเป็นรายข้อ หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ

สรุปผลการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ โดยมีค่า 89.56/82.68

2. คะแนนจากแบบวัดคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ครูผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ได้กับกิจกรรมอื่นๆ โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้ต่างๆ

2. ครูผู้สอนสามารถนำหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นี้ไปใช้ในเวลาอื่นๆ ได้ตามความเหมาะสม เช่น เวลาเย็น ก่อนกลับบ้าน หรือระหว่างรอผู้ปกครอง

3. ครูผู้สอนสามารถประยุกต์ใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกิจกรรมต่างๆ ได้ เช่น ให้เด็กแสดงบทบาทสมมติประกอบ หรือให้เด็กเป็นผู้เล่านิทานด้วยตนเอง แล้วใช้หนังสือประกอบ และให้เด็กวาดภาพประกอบเรื่องราวตาม

4. ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าหนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้

เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงสามารถนำสื่อนี้ไปใช้เพื่อแก้ปัญหา หรือเพื่อปลูกฝังคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์แก่เด็กในห้องเรียนได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาถึงผลการใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ควรมีการศึกษาถึงผลการใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อพัฒนาด้านอื่นๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3. ควรมีการศึกษาถึงผลของการใช้หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบกับสื่อรูปแบบอื่นๆ

4. หนังสือนิทานคุณธรรมเพื่อเสริมสร้างคุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นในครั้งนี้ เป็นสื่อที่ยังสามารถวิจัยและพัฒนาต่อไปให้เป็นสื่อที่ใช้ได้ทั้งในกลุ่มใหญ่ หรือเป็นสื่อรายบุคคลที่เด็กสามารถเลือกเรียนรู้ได้เองตามความสนใจของเด็กหรือให้มีความเหมาะสม สะดวกในการนำไปใช้ใน ห้องเรียนที่สภาพความพร้อมแตกต่างกันไปในแต่ละแห่ง เช่น เป็นสื่อมัลติมีเดีย โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หรือเป็นเทปนิทานประกอบ หนังสือภาพ

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2541). *กรอบความคิดเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมที่เน้นความมีระเบียบวินัย และความเป็นประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2547). *คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ดวงเดือน แจ่มสว่าง. (2542). *นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย*. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.

บวร งามศิริอุดม. (2551). *การเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ: กรมอนามัย.

พนม พงษ์ไพบูลย์. (2543). *บันทึกปลัดกระทรวงฯ*. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ.

ศรี เกศมณี. (2535). *รวมนิทานข้างหมอน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ จำกัด.